

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119210503
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7119210503.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobkyne T. U., B.. X.X.XXXX, X. P. W., I. B. X, zastúpenej JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Urbánkova 6, proti žalovanému BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom v Bratislave, Martinčekova 13, IČO: 50 361 368, o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 15Csp/179/2019-77 zo dňa 16. januára 2020, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom uvedeným v záhlaví zamietol žalobu a žalovanému priznal proti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala proti žalovanému určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o., dňa 8.3.2017 a náhrady trov konania. V žalobe uviedla, že dňa 20.5.2009 uzavrela s právnym predchodcom žalovaného, Poštovou bankou a.s., Zmluvu o úvere č. 4281196209, na základe ktorej jej Poštová banka a.s. poskytla úver vo výške 2.000 € a ktorý sa žalobkyňa zaviazala splatiť v 50 mesačných splátkach po 70,27 €, pričom termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na deň 20.7.2013. Poštová banka a.s., postúpila pohľadávku voči žalobkyňi na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky spoločnosti BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, ktorá následne postúpila pohľadávku spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o.. S účinnosťou od 9.8.201 sa spoločnosť BENCONT COLLECTION stala právnym nástupcom spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o.. Žalovaný listom zo dňa 24.1.2019 požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy na uspokojenie svojej pohľadávky voči žalobkyňi vo výške 3.368,93 €. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola v čl. 3 bod 5 už súčasťou Zmluvy o úvere. Dňa 8.3.2017 doručil žalovaný žalobkyňi Dohodu o uznaní dlhu, ktorej súčasťou bol aj splátkový kalendár a Dohodu o zrážkach zo mzdy, ktoré boli vopred pripravené a inštruoval žalobkyňu, aby obidva dokumenty podpísala a zaslala späť žalovanému a žalobkyňa tak urobila. V čase podpisu týchto dokumentov bol už nárok žalovaného premlčaný, o čom žalobkyňa nevedela a v súlade s novým dohodnutým splátkovým kalendárom pokračovala v platení úveru. Žalobkyňa nemala vôľu uznávať premlčaný dlh. Mala za to, že žalovaný v dôsledku poskytnutia mylných informácií dosiahol uznanie dlhu zo strany žalobkyne, čo považovala za v rozpore s dobrými mravmi. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá mala zabezpečiť uznaný dlh, nebola individuálne dojednaná a spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, nakoľko si žalovaný ako veriteľ môže žiadať výkon zrážok zo mzdy na uspokojenie svojej pohľadávky na základe vlastného vyčíslenia bez akejkoľvek súdnej kontroly a preto zo strany veriteľa môže dôjsť k zrážkam nad rámec toho, na čo má reálne nárok. Ide preto o nepriateľnú zmluvnú podmienku. Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje ani konkrétnu výšku pohľadávky ani

označenie zmluvy o úvere, na základe ktorej mala vzniknúť, čo veriteľovi umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku žalobkyne. Namietala, že tak ako Dohoda o uznaní dlhu, tak aj Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá slúžila ako zabezpečovací inštitút pre uznaný dlh sú neplatnými právnymi úkonmi. Žalovaný nesúhlasil s podanou žalobou a mal za to, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. Ďalej tvrdil, že v prípade tejto Dohody nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko ide o zabezpečovací inštitút uzatvorený na základe zákona. Dohoda o zrážkach zo mzdy je jasná, zrozumiteľná a určitá a žalobkyňa nebola nútená túto Dohodu, ani splátkový kalendár, ani Dohodu o uznaní dlhu, podpísať. Žalobkyňa nepreukázala v čom by mala spočívať hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach na jej strane. Žiadal preto, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

3. Súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 137 písm. d/ zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 37 ods. 1, § 39, § 51, § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 551 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 5a ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZoS“) a v prvom rade skúmal preukázanie naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy pričom dospel k záveru, že ak sa podľa § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) môže spotrebiteľ domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, môže sa domáhať aj určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a preukazovanie naliehavého právneho záujmu nie je potrebné (pričom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/40/2018 zo dňa 28.2.2019). Ďalej posudzoval platnosť Dohody o zrážkach zo mzdy. Skonštatoval, že žalobkyňa Dohodu o uznaní dlhu podpísala, pričom prehlásila, že dlh čo do dôvodu vzniku i do výšky (3.903,93 €) v celom rozsahu uznáva. Podpisom Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 8.3.2017 uzatvorenej podľa § 551 OZ žalobkyňa taktiež potvrdila, že bola poučená a je si plne vedomá právnych následkov jej uzatvorenia a v prípade, že dlh podľa Dohody o uznaní dlhu nebude riadne a včas splácať, veriteľ je oprávnený predložiť Dohodu o zrážkach zo mzdy jej zamestnávateľovi. Ďalej potvrdila, že pri podpise konala slobodne, vážne a dohodu nepodpísala v tiesni alebo za nápadne nevýhodných podmienok a bola si vedomá možnosti ju odmietnuť. Súd dospel k záveru, že výkon práva z Dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej dňa 8.3.2017 sám o sebe nebol spôsobilý materiálne zaťažiť žalobkyňu o nič viac, než jej povinnosť platiť dohodnuté splátky, ktoré na seba prevzala v Dohode o uznaní dlhu a v nej špecifikovanom splátkovom kalendári, ako aj v úverovej zmluve zo dňa 20.5.2009. Žalobkyňa neplatnosť Zmluvy o úvere zo dňa 20.5.2009 nenapadla, a bolo evidentné, že pohnútkou žalobkyne, pre ktorú podala návrh na určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, je to, že časťou svojej mzdy by musela uspokojovať pohľadávku z úveru, pričom by bola uspokojovaná aj tá časť úverového záväzku, ktorá zodpovedá úrokom a poplatkom, a to i napriek jej predstave o bezúročnosti a premlčaní úveru. Iba v prípade, že by žalobkyňa napadla bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, mohol by sa žalovaný výkonom práva z Dohody o zrážkach zo mzdy bezdôvodne obohacovať. Mal za to, že Dohoda o zrážkach zo mzdy obsahovala všetky zákonné náležitosti podľa § 551 OZ ako aj § 5a ods. 1 písm. a/ ZoS, a to označenie veriteľa, dlžníka, označenie pohľadávky a platiteľa mzdy, bola uzavretá vo forme osobitnej listiny a žalobkyňa bola poučená o následkoch jej uzavretia a mohla ju kedykoľvek odmietnuť, preto ju vyhodnotil ako platnú. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, tak že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti neúspešnej žalobkyňi v plnom rozsahu.

4. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/. Namietala, že uznanie dlhu je absolútne neplatné, nakoľko v čase uznania dlhu bol nárok žalovaného premlčaný a žalobkyňa v tom čase o premlčaní nevedela (poukázala na § 558 OZ). Nemala vôľu uznávať premlčaný dlh ani uzavrieť Dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá slúžila na zabezpečenie premlčaného dlhu. Ďalej argumentovala, že Dohoda o zrážkach zo mzdy musí byť určitá a zrozumiteľná, čo znamená, že musí obsahovať označenie konkrétnej pohľadávky, o zabezpečenie ktorej ide, inak by dlžník nemohol platne prejaviť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom tohto inštitútu. V prípade neurčitého a nezrozumiteľného označenia pohľadávky by mohlo dôjsť k situácii, že veriteľ bez akejkoľvek možnosti dlžníka na obranu, uplatní pohľadávku vo výške, na ktorú by nemal pri náležitej súdnej kontrole nárok v plnom rozsahu. V spotrebiteľských právnych vzťahoch nie je vylúčené, aby si veriteľ zabezpečil svoju pohľadávku dohodou o zrážkach zo mzdy. Tieto právne vzťahy sú charakteristické tým, že dodávateľ je vo výhodnejšom postavení, lebo má nesporne odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, preto je dôvodné od dodávateľa očakávať, že vo vzťahu k spotrebiteľovi bude vystupovať poctivo. V prípade, že zabezpečená pohľadávka v dohode o zrážkach zo mzdy nie je presne a úplne konkretizovaná, bez konkrétneho vyčíslenia tejto zabezpečenej

pohľadávky sa potom od spotrebiteľa de facto vyžaduje uhradenie plnenia, o ktorých spotrebiteľ nebol vopred informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve a zároveň plnením, s ktorým sa dlžník nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, čo sa podľa § 53 ods. 4 OZ považuje za neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských právnych vzťahoch. Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje konkrétnu výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, dokonca pohľadávka nie je ani označená konkrétne napr. uvedením čísla úverovej zmluvy, dátumom uzavretia úverovej zmluvy, v čl. I. bod 1 Dohody je iba odkaz na čl. II. inej dohody uzavretej v ten istý deň (Dohody o uznaní dlhu), a tak vznikla hrubá nerovnováha keďže veriteľovi takáto dohoda umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku spotrebiteľa. Pri kontraktácii Dohody o zrážkach zo mzdy medzi žalobkyňou ako spotrebiteľom a právnym predchodcom žalovaného nebola dodržaná poučovacia povinnosť dodávateľa. Ak totiž dodávateľ uvedenie v písomnom vyhotovení dohody o zrážkach zo mzdy poučenie pre spotrebiteľa, že dohodu môže odmietnuť alebo podpísať a zaslať ju poštou, a teda sám mu nič z jej obsahu nevysvetľuje, neplní si riadne svoju poučovaciu povinnosť podľa § 5a ods. 1 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Dôsledkom takého konania dodávateľa je neplatnosť uzatvorenej Dohody o zrážkach zo mzdy pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ. Mala za to, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná podľa § 37 ods. 1 OZ, § 39 OZ, nakoľko je neurčitá a v rozpore so zákonom. Žiadala, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že určí, že Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o. zo dňa 8.3.2017 je neplatná, zaviazal žalovaného na úhradu trov konania, alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok považuje za vecne správny a žiadal, aby odvolací súd rozsudok potvrdil. Mal za to, že neplatnosť uznania dlhu, na ktoré žalobkyňa poukázala nemá vplyv na posúdenie tejto veci. Opätovne poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na určení neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a bez ohľadu na určenie neplatnosti jej záväzok voči žalovanému nezaniká. Zároveň, podľa názoru žalovaného, žalobkyňa nepreukázala žiadne okolnosti, za ktorých by bolo možné považovať Dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú, keďže táto spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas, oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods.1 písm. f/, h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

7. Žalovaná v odvolaní uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1,2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

9. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho

vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že odvolateľkou uplatnené odvolacie dôvody boli v plnej miere naplnené, preto rozhodnutie v celom rozsahu v súlade s § 389 ods. 1 písm. c/ zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalobkyňa a právny predchodca žalovaného uzavreli dňa 20.5.2009 Zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 2.000 €. Termín konečnej splatnosti tohto úveru bol stanovený na 20.7.2013. Dňa 8.3.2017 žalovaný doručil žalobkyni Dohodu o splátkovom kalendári a Dohodu o uznaní dlhu a zároveň Dohodu o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie uznaného dlhu, ktoré žalobkyňa podpísala a zaslala späť žalovanému. V tom čase bola pohľadávka žalovaného už premlčaná, o čom, ako žalobkyňa sama tvrdila, vedomosť nemala. Toto tvrdenie žalovaný nerozporoval. O jej nevedomosti ohľadom premlčania svedčí aj to, že uznaný dlh ďalej plnila podľa splátkového kalendára v Dohode o splátkovom kalendári a Dohode o uznaní dlhu, pričom ak by o premlčaní vedela, ďalšie splátky by neuhrádzala.

12. Pre posúdenie platnosti resp. neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 8.3.2017 odvolací súd ako predbežnú otázku posudzoval platnosť Dohody o splátkovom kalendári a Dohody o uznaní dlhu zo dňa 8.3.2017, ktorý Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 8.3.2017 zabezpečovala. Podľa § 558 OZ ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Z uvedeného je zrejmé, že uznanie dlhu nemohlo mať zákonom predpokladané právne účinky, nakoľko žalobkyňa v čase podpisu Dohody o uznaní dlhu o premlčaní nevedela. Súd prvej inštancie sa touto skutočnosťou vôbec nezaoberal, pričom odvolací súd sa takýmto postupom nemôže stotožniť.

13. Predmetné uznanie dlhu nie je platným právnym úkonom, a to z toho dôvodu, že ide o právny úkon, ktorý obchádza zákon a prieči sa dobrým mravom, pretože vychádza z nekalej obchodnej praktiky žalovaného. Je nepochybné, že účelom, ktorý predložením dohody na podpis žalobkyni veriteľ sledoval, bolo prelomenie účinku premlčania predĺžením premlčacej doby na 10 rokov (§ 110 ods. 1 OZ). Jednoznačne možno uzavrieť, že nebola to žalobkyňa, ktorá mala záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej doby. Uzavretím takejto dohody sa zhoršilo jej postavenie ako spotrebiteľa, pretože v dôsledku uznania dlhu došlo k predĺženiu premlčacej doby na uplatnenie nárokov žalovaného z úverovej zmluvy. Z uvedeného dôvodu odvolací súd konštatuje, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda v zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ neplatnú, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy v neprospech spotrebiteľa. Vychádzajúc z obsahu Dohody o splátkovom kalendári a Dohody uznaní dlhu zo dňa 8.3.2017 odvolací súd konštatuje, že žalovaný pri uzatváraní vyššie uvedenej dohody konal v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na ust. § 4 ods. 8 ZoS, keď pod zámienkou uzavretia dohody o splátkach (ponuky splátok) vynútil od žalobkyne uznanie premlčaného dlhu, o premlčaní ktorého a následkoch premlčania vedomosť nemala, čím zhoršil jej postavenie v dôsledku predĺženia premlčacej doby, lebo v dôsledku uznania premlčaného dlhu sa tento znova stal vymožitelným. Pohľadávka žalovaného bola pritom v čase uzavretia dohody už premlčaná (splatnosť úveru nastala dňom 20.5.2009, teda premlčacia lehota uplynula dňom 20.7.2016, pričom dohoda bola uzavretá až dňa 8.3.2017). Vzhľadom na nepreukázanú vedomosť žalobkyne o premlčaní dlhu a jeho následkoch v čase uznania (§ 558 OZ) nedošlo dňa 8.3.2017 k účinnému uznaniu dlhu. Takáto praktika podstatne zasahuje do práv spotrebiteľa, pričom žalovaný postupoval v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti. Vzhľadom na vyššie uvedené Dohoda o uznaní dlhu ako nekalá obchodná praktika je neplatná (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/71/2014 zo dňa 23.9.2014, rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/296/2013 zo dňa 26.3.2014).

14. V Dohode o zrážkach zo mzdy zo dňa 8.3.2017 bola v čl. 1 bod 1 ako zabezpečená označená pohľadávka podľa čl. II bod 2 Dohody o splátkovom kalendári a Dohody o uznaní dlhu zo dňa 8.3.2017. Neplatnosť Dohody o splátkovom kalendári a Dohody o uznaní dlhu potom zakladá aj neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá túto pohľadávku zabezpečovala.

15. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne posúdiť platnosť resp. neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy v intenciách názoru prezentovaného odvolacím súdom v tomto odôvodnení a rozhodnúť o trovách konania.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).